

פניני השבוע

יו"ל לע"נ הרה"ח רבי ברוך בענדיט ב"ר משה נחום ליכטנשטיין זצ"ל

משגיח רוחני דישיבת "שער אליעזר" קרעטשניף

בעזה"ת, פרשת בהר תשע"א

וידבר ה' אל משה בהר סיני לאמר (כ"ה - א')

י"ל "וידבר" הוא לשון קשה דברים קשים כגידין בחינת עשיר יענה עזות, בחינה זו צריכה להיות בעבודת השי"ת קודם עבודתו שלא יתיימש, ולכן צריך שיהיה "וידבר" אל משה" ר"ת ל'א-ל אשר שבת מכל המעשים רוז על שב"ק "בהר סיני" רומז על לימוד התורה, אולם אחרי עבודתו צריך להיות "לאמר" אמירה בבחי' "תחנונים ידבר רש" הרומז לענוה שלא יתגאה במעשיו.

(כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א)

כי תבואו אל נארץ אשר אני נותן לכם (כ"ה - ב')

כשישב הרה"ק רבי נחמן מברסלב זיע"א בארץ ישראל, היה אומר, שעכשיו נתחוויר לו מפני מה התורה נוקטת תמיד לשון הווה, כשהיא עוסקת בארץ ישראל, כמו כאן בפסוק שכתב "נותן לכם" ולא "נתתי לכם", כי כשזוכה היהודי להתגורר בארץ ישראל, הרי הוא חש כל יום כאילו באותו היום ניתנה לו הארץ, כל יום הוא טועם את טעמה כבתחילה.

ולא תונו איש את עמיתו (כ"ה - ז')

אפילו הוא "עמיתך", חברך לרמאות, רמאי ושקרן כמוך, אפילו אותו אסור לך להונות.

(אלשיך הקדוש זיע"א)

ולא תונו איש את עמיתו ויראת מאלקיך (כ"ה - ח')

"ולא תונו איש עמיתו" אסור לו לאדם להונות את עמיתו - חברו, "ויראת מאלקיך" גם בעניני יראת שמים.

(הרה"ק רבי לייב "הסבא" משפאלי זיע"א)

ולא תונו איש את עמיתו ויראת מאלקיך (כ"ה - ט')

אל תונה את חברך ביראת שמים שבך, שבכדי לזכות באמונו, תהיה משכנעו שאתה מקיים את "ויראת מאלקיך" שאתה ירא שמים.

(הרה"ק רבי ברוך ממעזבוז זיע"א)

ולא תונו איש את עמיתו וגו' ועשיתם את חקתי ואת משפטי (כ"ה - י"ז - י"ח)

אם לא תונו איש את אחיו ואם תתנהגו ביושר, ודאי הוא שתהיו שומרים גם את כל שאר החוקים והמשפטים שבתורה, שכן זהו המבחן, אדם כשר, קל לעשותו גם יהודי כשר.

(הרה"ק רבי נפתלי מרופשיץ זיע"א)

ולא תונו איש את עמיתו וגו' (כ"ה – ז"ז)

"איזה חסיד העושה לפניו משורת הדין", "ולא תונו איש עמיתו", זה לפי הדין, אבל לפניו משורת הדין הוא "לא תונו איש את עצמו".

(חידושי הר"ם)

ואכלתם לשובע וישבתם לבטח עליה (כ"ה – י"ט)

שעה שאדם יודע שהוא עלול לכעוס, אסור שיהא אוכל לשובע, שכן השובע סכנה בו בשעת כעס, כמאמר חז"ל (גיטין ע') "אכול שליש ושתה שליש והנח שליש, לכשתעוס תעמוד על מילואך", ובמסכת נדרים (דף כ"ב) נאמר "ונתן ה' לך שם לב רגז, שם – בבל, אבל בארץ ישראל – לא". וזה מרומז בפסוק, "ואכלתם לשובע", רק בארץ ישראל תוכלו ותהיו רשאים לאכול לשובע, משום ששם "וישבתם לבטח עליה".

(בעל הפלאה זיע"א)

וצויתי את ברכתי לכם בשנה השישית (כ"ה – כ"א)

הנה ידוע שהצדיק משפיע לכל העולם, שכמו יום שישי שמכין לשבת קודש, כך הצדיק מכין שפע פרנסה וכל טוב להעולם. והו "וצויתי את ברכתי לכם" היינו שאשפיע לכם, ע"י "בשנה השישית" שרומז לצדיק שהוא בחינת שישי - קדושה, ונקרא "שנה" שיש בכוחו לשנות מרעה לטובה.

(החוזה הקדוש מלובלין זיע"א)

כי גרים ותושבים אתם עמדי (כ"ה – כ"ג)

הקב"ה אומר, אני ואתם, הרי אנו בינינו בבחינת "גרים ותושבים", שעה שאתם רואים עצמכם בעולם כגרים, וזוכרים שאתם נמצאים כאן רק בדרך עראי בלבד, שכל זה אינו כפרוזדור, אז אני אצלכם בבחינת תושב, וכנגד זה, אם אתם רואים עצמכם בעולם הזה כתושבים, כבעלי בתים שיושבים בו ישיבת קבע, אז הריני אצלכם בבחינת גר. "כי גרים ותושבים אתם עמדי" – שנינו ביחד, או שאתם תושבים ואני גר, או שאני גר ואתם תושבים.

(המגיד מדובנא זיע"א)

פניני השבת

סעודת שבת היא מדאורייתא

פעם אחת בשבת קודש בשעת אכילתו בא אליו היצה"ר ואמר לו האיך אתה אוכל, כלום התפללת היום כראוי, ואיך מלאך לבך לעבור על דברי חכמים כמאחז"ל "לא תאכלו על הדם" וגו', השיב לו, תדע שבדין אני אוכל עתה, דתפילה הוא מדרבנן, וסעודת שבת היא מדאורייתא, ולא יתכן שבשביל תפילה שהיא מדרבנן ליחדי מצות סעודת שבת שהיא מדאורייתא.

(יושר דברי אמת)